

Coffee time

Kreslený animovaný film

Monika Hrdličková

Bakalářská práce
2014



Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta multimediálních komunikací

Ústav animace a audiovize

akademický rok: 2013/2014

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Monika Hrdličková**
Osobní číslo: **K11018**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Klasická animovaná tvorba**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **1. teoretická část:**
Dokumentace přípravy, realizace bakalářské práce a rešerše (Mgr. Lukáš Gregor, Ph.D.)
2. praktická část:
Coffee time – kreslený animovaný film (Ivo Hejzman)

Zásady pro vypracování:

1. teoretická část:

Cílem dokumentace přípravy je obeznámení čtenáře se všemi přípravnými a realizačními fázemi bakalářského filmu. Text odkrývá způsob a postup práce, může obsahovat také osobní postoje, a to s důrazem na potíže při realizaci, hledání jejich řešení, nabyté zkušenosti. Toto se však musí vždy bezprostředně vztahovat k realizaci filmu a nesmí sklouznout k přílišné popisnosti nebo lehkovážnosti ("historiám z natáčení"). Podstatnou součástí explikace je výčet inspiračních zdrojů a nakládání s nimi. Hodnotí se jazyková úroveň textu (gramatika, stylistika), faktografický přínos a správnost odborné terminologie, také formální úprava textu. Bakalářská práce musí obsahovat alespoň 4 knižní tituly a 3 odborné články, s nimiž autor při přípravě a realizaci filmu pracoval (teorie i technologie). Rozsah práce a pokyny k vypracování: Povinný minimální rozsah je 20 normostran, doporučené maximum 30 normostran textu (1 normostrana = 1800 znaků) + přílohy (vypracujte výtvarné návrhy, obrázkový a pracovní technický scénář audiovizuálního díla). Odevzdat v elektronické podobě 1 ks na CD nosiči ve formátu PDF;

1 ks pevné vazby v tisknuté podobě (barevně), 1 ks v kroužkové vazbě (čb).

2. praktická část:

Film realizujte v minimální délce 150 sekund bez titulků, není-li animace již v titulcích. Doporučená maximální stopáž je 300 sekund. Absolvent prokáže řemeslo animace (pohyb postavy, v prostoru, komunikace objektů, jejich stylizace, charakterová animace, timing...), stejně jako schopnost odvyprávět ucelený jednoduchý příběh, epizodu s pointou. Součástí hodnocení je kromě řemesla animace i výtvarné uchopení a dramaturgická výstavba filmu. Odevzdání 1ks videosoubor vypálený na DVD (export: velikost obrazu v bodech 1280 x 720 HDV 720p, poměr stran 16:9, počet snímků za sekundu 25, poměr stran obrazového bodu pixel aspect 1:1 square, format zvuku WAV, případně MP3, parametry zvuku 44100 kHz, 16Bit, Stereo, kodek H.264). Součástí DVD s videosouborem je také výtvarný návrh plakátu (formát 70x100cm, digitální podoba PDF příprava pro tisk, rozlišení 300 dpi, režim CMYK barva), 15 snímků výtvarných návrhů, 8 snímků filmu (obojí ve stejné velikosti jako video), titulková listina, soubor s anotací filmu. V samostatném textovém souboru napište anotaci filmu, uveďte jméno a příjmení, přesný název práce v češtině i angličtině, rok obhajoby, osobní mail, osobní web, telefon. Přiložte svou osobní fotografii v tiskovém rozlišení. Práci odevzdávejte také v 1ks ve formátu DVD pro stolní DVD přehrávač.

Pro přijetí práce je nutné odevzdat vyplněné formuláře pro OSA a NFA a licenční smlouva k audiovizuálnímu dílu.

Na samostatném nosiči CD-ROM odevzdejte v minimálním počtu 10 kusů obrazovou dokumentaci praktické části závěrečné práce pro využití publikací FMK. Formát pro bitmapové podklady: JPEG, barevný prostor RGB, rozlišení 300 dpi, 250 mm delší strana. Formáty pro vektory: AI, EPS, PDF. Loga a texty v křivkách. V samostatném textovém souboru uveďte jméno a příjmení, login do Portálu UTB, obor (ateliér), typ práce, přesný název práce v češtině i angličtině, rok obhajoby, osobní mail, osobní web, telefon. Přiložte svou osobní fotografii v tiskovém rozlišení.

Rozsah bakalářské práce: viz. Zásady pro vypracování
Rozsah příloh: viz. Zásady pro vypracování
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/umělecké dílo

Seznam odborné literatury:

VALUŠIAK, Josef. Základy střihové skladby. 3. rozšířené vydání. Praha: AMU, 2005. ISBN 80-7331-039-2.

LUKÁŠ, Gregor. Základy analýzy animovaného filmu. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2011. ISBN 978-80-7454-112-4.

NÁRODNÍ FILMOVÝ ARCHIV. Žánr ve filmu. Praha: Národní filmový archiv, 2004. ISBN 80-7004-116-1.

NAKLADATELSTVÍ LIDOVÉ NOVINY. Film a dějiny. Praha: Lidové noviny, 2004. ISBN 80-7106-667-2.

THOMPSONOVÁ, Kristin a David BORDWELL. Dějiny filmu. Praha: Akademie múzických umění a Lidové noviny, 2007. ISBN 978-80-7331-091-2.

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Lukáš Gregor, PhD.**
Ústav animace a audiovize
Datum zadání bakalářské práce: **2. prosince 2013**
Termín odevzdání bakalářské práce: **16. května 2014**

Ve Zlíně dne 2. prosince 2013


doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
děkanka





Mgr. Lukáš Gregor, PhD.
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užit své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně 16. 1. 2014

MONIKA HRDLIČKOVÁ 

Jméno, příjmení, podpis

¹⁾ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevdělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlédnutí veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce požítovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

²⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3.

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užíje-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

³⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užit či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídnou k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Teoretická práce zabývající se přípravou a realizací filmu *Coffee time*, krátkém humorném animovaném filmu o jednom dni stráveném v kavárně. Kapitoly popisují krok za krokem inspirační zdroje, literární přípravu a následnou výrobu a postprodukci.

Klíčová slova: káva, 2D animace, kreslená animace

ABSTRACT

The theoretical part describes preparation and realization of film *Coffee time*, a short humorous animated film about one day in a café. Chapters describe step by step all the inspiration, literature, production and final postproduction.

Keywords: coffee, 2D animation, drawn animation

Děkuji především vedoucímu mé teoretické práce, panu Lukáši Gregorovi, za jeho neocenitelné připomínky, rady a hlavně ochotu.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 NÁMĚT	11
1.1 INSPIRAČNÍ ZDROJE	11
1.1.1 Výtvarná inspirace.....	12
1.1.2 Filmová inspirace	13
1.1.3 Knižní inspirace.....	14
1.2 CESTA K NÁMĚTU.....	14
2 PŘÍBĚHY VŠEDNÍHO ŽIVOTA	18
2.1 PŘÍBĚH ZA PŘÍBĚHEM	18
2.1.1 Good morning coffee	18
2.1.2 Bad Day.....	18
2.1.3 Perspective Man	19
2.1.4 Coffee&Cigarettes.....	19
2.1.5 Coffee, now!.....	20
2.1.6 My cup of “coffee“	20
2.1.7 Last coffee	21
2.2 PRÁCE S ŽÁNREM	21
2.2.1 Vývoj kavárenství	22
II PRAKTICKÁ ČÁST	25
3 VÝTVARNÁ STRÁNKA	26
3.1 STYLIZACE	27
3.2 POSTAVY.....	27
3.3 PROSTŘEDÍ	27
3.4 BAREVNOST	28
3.5 TITULKY.....	28
4 POSTUP VÝROBY	30
4.1 ANIMACE.....	30
4.2 POSTPRODUKCE.....	31
5 TECHNICKÝ SCÉNÁŘ	32
ZÁVĚR	57
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	58
SEZNAM OBRÁZKŮ	59
SEZNAM PŘÍLOH VÝTVARNÉ NÁVRHY CD ROM	60

ÚVOD

Samotné realizaci filmu *Coffee time* předcházela řada nezbytných kroků, které zásadně ovlivnily to, jak výsledný příběh vypadá. Cíl této cesty jsem ale měla jasný. Vytvořit film, který v divákovi zanechá pocit pobavení a zároveň se nad ním zamyslí a rád se k němu vrátí. Teoretická část, úzce spojená s praktickou, popisuje celý proces této výroby.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 NÁMĚT

1.1 Inspirační zdroje

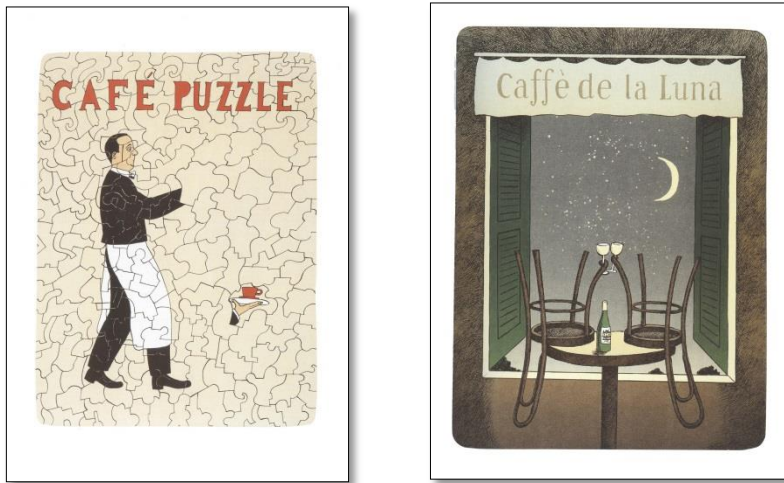
Věc, která si rozhodně zaslouží být jmenována jako první je rozhodně káva. Miluji kávu a život bez ní si upřímně nedovedu představit. Nepatřím však mezi ty, kteří ji pijí jen proto, aby jim posloužila k oddálení únavy. Spíše se snažím kávu vychutnat a ctít její kulturu a dokonalé vlastnosti. Například tím, že ji nekazím špatnou přípravou. Snažím se i své okolí přimět, aby si uvědomilo, že káva není na žízeň, ale především na chuť a zážitek.

Káva provázela proces mé tvorby ještě daleko předtím, než jsem vůbec tušila, o čem konkrétně moje práce skutečně bude. Věděla jsem, že chci, aby má bakalářská práce vypovídala něco o mé osobě. Aby poukázala na to, co mě baví a zajímá, jak přemýšlím nebo jaký mám smysl pro humor. Jedná se o celkem osobní věc, snažila jsem se ji tedy vyřešit sama se sebou. V kavárnách jsem u šálku espressa přemýšlela a fabulovala různé příběhy, které měly být vrcholem tří let mých studií. Chtěla jsem, aby byl námět silný a přitom jednoduchý. Střídala jsem své oblíbené kavárny, dělala jsem si poznámky a čekala, že dokonalý nápad se sám objeví. Nestalo se tak. Nakonec jsem to většinou vzdala a raději kreslila ostatní návštěvníky kavárny, pozorovala atmosféru nebo tajně poslouchala cizí rozhovory. Ani jsem netušila, jaké příběhy se odehrávají kolem mě, stačilo se jen správně dívat.

V Brně existuje jedna kavárna, kde jednu stěnu tvoří pouze skleněná plocha. Mám u této vitríny své oblíbené místo. Člověku se naskytne pohled do ulice na nic netušící lidi. Občas projde někdo, koho znám, zamává na pozdrav a pokračuje dál ve své cestě. Když do této kavárny přijdu a mé místo je obsazené, zamrzí mě to a kávu si většinou vypiji mnohem rychleji. Uvědomila jsem si, že káva je určitý druh relaxace, proto chceme, aby ten okamžik byl bezchybný.

Dalším impulsem pro mě byla kniha *Grand Café*, kterou jsem dostala od svých přátel k narozeninám. Jedná se o cyklus grafik Jiřího Slívy. Každá reprodukce si nějakým způsobem vtipně pohrává s kávou a jejími vlastnostmi. Uvědomila jsem si, že když chceme někoho obdarovat, snažíme se udělat jeho svět veselejší a podpořit ho v tom, co mám rád. Říká se, že nejméně zná člověk sám sebe. Nechala jsem se tedy vést tím, jak mě vnímá mé okolí. Za poslední rok mi mí blízcí zpřijemili život krásným mlýnkem na kávu, šlehačem na mléko k přípravě cappuccina, dvěma šálky na espresso, moka konvičkou a v neposlední řadě také samotnou mletou kávou. Pokud má být bakalářská práce odrazem mé osoby, ne-

našla bych asi příhodnější téma. Díky své povaze kavárenského povaleče se tedy mohu pokusit zúročit příjemné roky strávené s kávou.

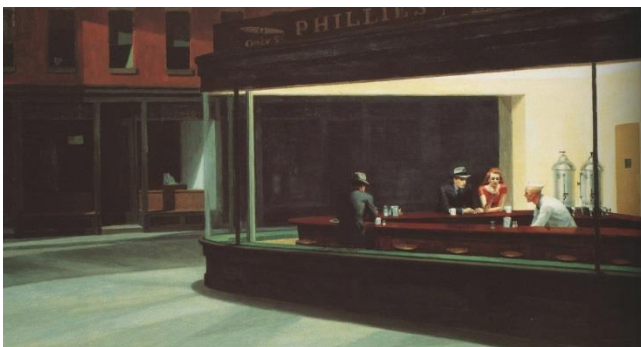


Obr. 1 a 2 Grafické listy Jiřího Slívy

1.1.1 Výtvarná inspirace

Co se týká výtvarné stylizace postav, ovlivnily mě již zmíněné grafiky od Jiřího Slívy. Především svojí jednoduchostí a čistotou linky. Samotný rukopis kresby jsem však ponechala vlastní a nesnažila jsem se jej jakkoliv měnit. Samozřejmě je pro práci animátora důležitá vlastnost umět se přizpůsobit jinému stylu kresby, ale protože tvořím autorský film, chtěla bych se vyjádřit stylem vlastním.

U exteriérů a prostředí kavárny jsem hledala inspiraci např. u maleb amerického malíře Edwarda Hoppera, který, coby realista, dokonale znázorňoval atmosféru barů, kaváren a bister společně s jejich návštěvníky. Zaujala mě u něj jeho skoro až filmová kompozice, pocit izolovanosti postav a úžasná atmosféra díky rafinovanému osvětlení.



Obr. 3 Edward Hopper

1.1.2 Filmová inspirace

Film *Kafe a cigára* od amerického tvůrce Jima Jarmusche mě zaujal svým povídkovým stylem vyprávění. Fascinují mě rozhovory, které jsou zdánlivě o ničem. Nebo možná v určitých případech opravdu o ničem. Velká škála charakterů, od naprosto obyčejných lidí po podivínské existence. Zajímavou roli zde hraje i občas napjatá situace mezi jednotlivými postavami. Například ve snímku *Sestřenice* je rozdíl mezi ženami tak do očí bijící, že je samotnému divákovi skoro trapně.



Obr. 4 a 5 Záběry z filmu *Kafe a cigára*

Nedávno jsem znova zhlédla film *12 rozhněvaných mužů*. Naplno jsem si uvědomila, jak je děj postavený na charakterech a jejich vývoji. Pokaždé mě to dokáže uchvátit. Je to sice zcela jiný žánr, než kterým se hodlám zabývat ve své práci, ale v podstatě vypráví podobný příběh. Obyčejní lidé mezi námi, které spojuje jedno určité místo. Oceňuji, jak se postupně odkrývají charaktery mužů, aniž bychom se o jejich osobních životech dozvěděli víc. Vše je pouze naznačeno a všímavému divákovi se informace dokáží spojit, ale řečeno je jen to, co se týká případu. Tím se také hodlám řídit ve vyprávění svého příběhu. Na obraze uvidíme několik příkladů různých lidí, kteří pijí kávu v kavárně. Nic neobvyklého. Avšak styl, jakým kávu popíjí, jejich vzhled a pohyby o nich odkrijí víc, než by bylo třeba zmiňovat popisky nebo komentářem.

Francouzský krátký animovaný film od Fabrice O. Jourbeta z roku 2008 *French Roast* mě inspiroval hlavně po stránce výtvarné. Nejsilněji asi barevným pojetím, které je střídité, tlumené a dokonale dokresluje atmosféru francouzských kaváren. Také obdivuji stylizaci charakterů, které jsou dokonale dotažené a pomocí hry s tělem vypráví srozumitelným způsobem. Tento film mi není blízký pouze po výtvarné stránce, ale také jemným humorem a jistou laskavostí příběhu.



Obr. 6 a 7 Porovnání záběrů z filmu *French Roast* a *Coffee time*

Při skicování postavy Vrchního jsem měla jasný úmysl. Vytvořit charakter, který bude na první pohled velmi elegantní a seriózní. Vysoký, štíhlý muž s uhlazeným účesem, drobným knírkem a vybraným chováním. Chtěla jsem však na jeho vážnosti trochu ubrat, mírně ji ponížit a tím postavě dodat trochu lidskosti. Inspirací mi v tomto případě byla britská skupina *Monty Python*, konkrétně jejich výstup zvaný *The Ministry of Silly Walks*. Kontrast mezi důležitostí ministerského povolání a nekontrolovatelně klátivou chůzí mi přijde dokonalým příkladem humoru, kterým se snažím zabývat.

1.1.3 Knižní inspirace

Knihy o kávě od Petry Veselé je jedním z důležitých zdrojů, bez kterého bych snad ani k námětu nedospěla. Je to výborný průvodce světem kávového zrna od jeho počátků v historii, procesu růstu a zrání, sběru, pražení až po samotnou přípravu. Obsahuje množství fotografií nádherně dokreslující celou filosofii kávového rituálu. Přesto, že jsem ji přečetla několikrát, pokaždé v ní dokážu najít nové informace. Sama autorka, a majitelka kavárny v jednom, v ní uvádí několik konkrétních příkladů, jak si její zákazníci vychutnávají kávu každý jiným způsobem. Tím jsem si jen potvrdila můj záměr rozkouskovat příběh na několik menších etud, protože každý zákazník si kávu užívá svým způsobem.

1.2 Cesta k námětu

Jak již zmiňuji v kapitole Inspirační zdroje, téma kávy si spíše našlo mě, než že by to byl jasný nápad hned od začátku. Má prvotní vize byl krátký film zabývající se mezilidskými vztahy, protože sociální tematiku sama ve filmech ráda vyhledávám. Zaměřila jsem se tedy na naprosto běžný až stereotypní druh života, který je nějakým způsobem narušen. Ať už pocitem *déjà vu*, různými nepředpokládanými náhodami, situacemi, které nemůžeme nijak ovlivnit. Tyto věci mě vždy bavily, protože i když se na první pohled zdají zanedbatelné, mohou posunout naše životy nečekaným směrem. Sama bych ráda věděla, kolik takovýchto malých náhod ovlivnilo to, kým v současné době jsem.

Více jsem se zabývala jednou situací, která se stane v životě snad každému. Jedná se o chvíli, kdy člověk po něčem neskutečně touží a přes samotnou dokonalost té myšlenky nezaregistruje, že ji má na dosah ruky. Toto téma je podle mého názoru spíše zajímavé k zamyšlení, nebo jako beletrie, spíš než jako námět na animovaný film.

Ve chvíli, kdy jsem se rozhodla zpracovat téma kávy, jsem se potýkala s tím, z jakého úhlu na samotnou věc pohlížet. Mým cílem bylo, aby byl film tvořen jednotlivými kapitolami, které budou fungovat jak samostatně, tak jako celek. Rozhodla jsem se pro tento způsob vyprávění z více důvodů.

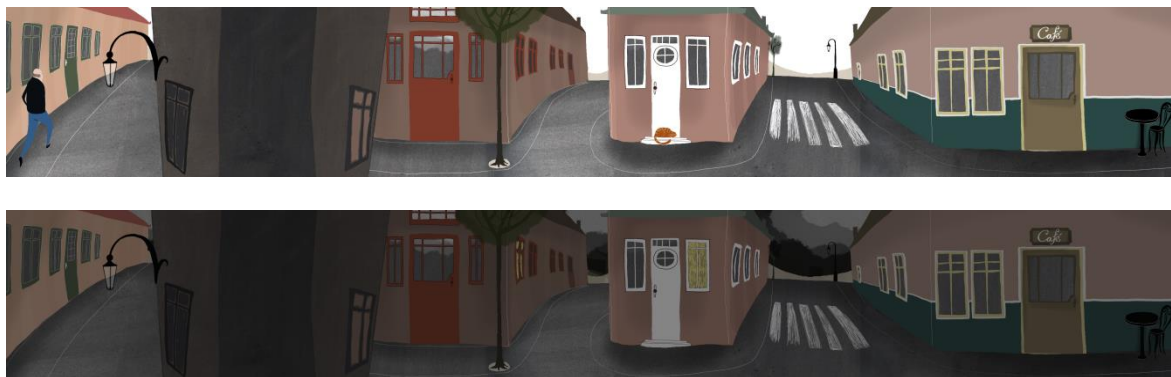
Prvním je rozhodně svižnost vyprávění, které umožňuje právě tento způsob krátkých příběhů. Každý z nich by byl na začátku uveden titulkem s názvem samotné povídky. Titulky by sloužily jako uvedení do nové kapitoly, podtrhovaly samotný příběh a samozřejmě by pomohly také jako nadechnutí pro diváka a pro navození zvědavosti po dalším příběhu. Nakonec jsem se titulků mezi příběhy rozhodla nevyužít, protože filmu spíše uškodily, než aby jej podtrhly. Výsledek působil jako série cvičení na téma kavárna. Proto jsem se spíše zabývala tím, jak docílit pospolitosti příběhů. To je jedna z nevýhod tohoto způsobu vyprávění, protože je náročné spojit separované celky do jednoho fungujícího příběhu. V tomto případě jsem se toho ale nechtěla vzdát a dále jsem řešila propojení historek. Řešení jsem našla ve dvou způsobech, a to buď přímo prolínáním postav v obraze anebo pomocí střihu. Dalším pojítkem je jedno prostředí, tedy jedna konkrétní kavárna. Kavárnu obsluhuje opět jeden a ten stejný číšník. Ten se objevuje v každém příběhu, provází nás od začátku do konce filmu a dal by se považovat za tzv. němého vypravěče.

Posledním důvodem povídkového vyprávění je jednoduše to, že samotná chvíle u kávy nezabere příliš mnoho času. Je to takový moment, u kterého se člověk na chvíli zastaví, vychutná si nápoj a znova se zařadí do koloběhu dne.

Důležitým vyprávěcím prvkem je to, že příběh se odehrává od otevření po zavření kavárny. Začátek i konec filmu představuje stejná kompozice před kavárnou, jen s pozměněným světlem ze svěžího ranního na pozdně odpolední, tlumené. Pro uvedení do prostředí a navození atmosféry jsem zvolila jízdu kamerou po krajině městečka, které se ráno líně probouzí a večer spokojeně usíná.

První a poslední příběh patří postavě vrchního. Jedná se spíše o metaforu, kdy se s námi číšník na začátku filmu nejprve přivítá pokynutím šálku, jako by to byl klobouk. Zvolila jsem tento způsob z toho důvodu, že když se s někým nečekaně setkáme, prohodíme pár

vět, dáme si šálek kávy a zase jdeme dál. Na konci filmu se s námi vrchní loučí, svou podobu číšníka odkládá a stává se jedním z nás. Tentokrát se loučí tím samým gestem, akorát s opravdovým kloboukem. Tímto zacyklením dostává film jistou hloubku.



Obr. 8 a 9 Porovnání úvodního a posledního záběru

V jednotlivých příbězích jsem se původně chtěla věnovat určitým druhům nápojů připravených z kávy. Každý člověk ji má rád trochu jinak a to se odráží i od jeho charakteru. Existují stovky možností, jak si kávu připravit. Už samotný fakt, zda se jedná o zrnkovou či instantní vypovídá o obrovském rozdílu mezi jejími uživateli. Je však nemožné definovat charakter člověka například jen proto, že kávu místo cukru sladí medem. Proto jsem hledala i jiné cesty, z jakého pohledu se na milovníky kávy dívat. Další možností, kterou jsem zvažovala, bylo přistupovat k vyprávění se zaměřením na konkrétní situace a šálky personifikovat. Vycházet tedy ze zažitých slovních spojení, mott a hesel, které jakkoliv souvisí s šálkem kávy. Příkladem může být jednoduché slovní spojení ranní káva. Ranní káva by měla otevírat den, nastartovat nás na další minimálně 3 hodiny života. Proto jsem jako jednu ze skic koncipovala tak, že malé šálky kávy upravují a vypínají obličej člověku, který je evidentně ve fázi dne těsně po probuzení. V tomto případě by příběhy dostaly určitou nereálnost, pozornost by se přesunula na šálky a to mým cílem nebylo. Více mě lákalo zabývat se psychologií postav a jejich chvílí strávenou nad kávou. Jak se lidé chovají, co se odehrává při jejich rituálu, v čem spočívá jeho dokonalost a jak ovlivňuje jejich životy. S tím souvisí i druhá strana věci, tedy to, co se stane, když je jejich rituál nějakým způsobem narušen. V této chvíli jsem se již přestala zajímat primárně o samotné druhy kávy, ale spíše o její uživatele. Snažila jsem se nezasahovat postavám od jejich osobních životů, nefabulovat o tom, kde postavy bydlí, co dělají za práci, jakou mají rodinu, a zabývala jsem se pouze tím, jak se chovají v kavárně. Ostatní kapitoly jejich života jsem nechala čistě na divákově fantazii. Proto mohou některé historky působit zdánlivě nedokončeně,

protože se jedná opravdu pouze o nahlédnutí do části jejich dne. Co možná nejjemnějším způsobem jsem se těmto lidem snažila přiblížit a chvíli je v této situaci nemilosrdně pozorovat. Odnést si z jejich příběhu nějaký pocit a zase pokračovat k dalšímu návštěvníkovi.



Obr. 10 Skica Ranní káva

2 PŘÍBĚHY VŠEDNÍHO ŽIVOTA

2.1 Příběh za příběhem

Celkem se ve filmu promítne sedm různých pohledů na chvíli strávenou u kávy. Jedná se vesměs o humorné situace postavené na milém podivínství každého aktréra.

2.1.1 Good morning coffee

Povídka s názvem *Good Morning Coffee* nám celý cyklus otevírá. Ve volném překladu můžeme název chápat jako Ranní káva nebo Hezké ráno s kávou. Nejprve se jízdou ulicí seznamujeme s prostředím, které kavárnu obklopuje. Ranní atmosféra je znatelná, město vstává a připravuje se na pracovní den. Náš průvodce v podobě číšníka začíná den pravidelným úklidem před vchodem do jeho kavárny. Při práci se občas napije z šálku s kávou, který má na hlavě místo klobouku. Jedná se o metaforu, která z číšníka dělá symbol jeho řemesla. Odjakživa mám povolání vrchního spojené s vybraným chováním a správnou etiketou. Také se zvládáním situací s naprosto chladnou hlavou a s tím i jistým odstupem od emocí a snad trochu i povrchností. Proto na jeho hlavu pokládám symbolickou korunu v podobě šálku kávy. Protože je číšník váženou a respektovanou osobou, provádí i tuto nelichotivou práci se smetákem s řádnou důležitostí. Do obrazu po chvíli vstupuje malý usměvavý pán. Prochází kolem vrchního, zdraví jej nadzvednutím klobouku, a pokračuje dál ve své cestě. Číšník gesto opětuje, avšak s šálkem kávy. Tím si na svůj pracně zametěný chodník vylívá malé množství kávy. Když zpozoruje nepořádek, který si sám nadělal, nervózně začne louži rozmazávat smetákem. V tuto chvíli do obrazu vstupuje další člověk, prochází kolem zaneprázdněného číšníka a kyne mu na pozdrav kloboukem. Ten mu opět gesto oplácí s šálkem kávy a tím si zadělává na další práci navíc. Odchází zpět do kavárny, znechucen vlastní nešikovností a vůbec dnešním ránem.

2.1.2 Bad Day

Špatný začátek dne nemá pouze číšník. Druhá povídka s názvem *Bad Day* popisuje prvotřídního smolaře. Inspirací k tomuto příběhu mi byla má vlastní zkušenost. Pamatuji si velmi jasně na den, kdy se nic nedařilo a jak jsem se těšila, až za vším budu moci zavřít dveře a vychutnat si pár minut nicnedělání u dobré kávy. Po celém procesu přípravy a těšení se na tento moment, skončila celá káva mou nešikovností na zemi. Respektive na koberci. Byla to absolutní tečka za celým dnem. V tuto chvíli si člověk říká, zda má ještě

vůbec smysl cokoliv jiného zkoušet. Právě o tomto pocitu je *Bad day*. K finálnímu výtvarnu jsem se dostala po několika variantách skic. Je jasné, že typickým smolařem nemůže být člověk s atletickou postavou, proto má hlavní postava tvarově blízko spíše hrušce. Nejen jeho nešikovnost mu staví v životě překážky, ale i tělesná schránka sama o sobě svou velikostí způsobuje jejímu majiteli problémy. Neforemné tělo pak nese čtvercovou hlavu s tupým výrazem.

Řada nešťastných náhod přivede Smolaře až na pokraj sil. Nejprve narazí do dveří, následně se mu nepodaří zapálit si cigaretu a ve finále si rozlije šálek s kávou. Zhrouť se na stůl jako hromádka neštěstí. Pomyslný mráček, který je neúprosným původcem jeho smůly a celou dobu nad ním bdí, uznává, ač nerad, že jeho práce už je splněna. V tuto chvíli už se nemůže na svou oběť dívat, takového smolaře už dlouho nezažil. Začne jej tedy utěšovat, přesto, že je to pod jeho úroveň.

2.1.3 Perspective Man

Třetí povídka se zabývá kávovým rituálem člověka, jehož chronická potřeba mít vše dokonale poskládané, čisté a seřazené podle jeho nepochopitelných pravidel, naprosto vylučuje jakýkoliv požitek ze samotné kávy. Nervozita, tékavost, neúnavné opravování věcí po jiných lidech je jeho denní chléb. Možná, že cílem jeho rituálu není chvilka strávená odpočinkem, ale proces, kterým se k němu dostává. Samotná chvíle, kdy si pak vychutnává kávu, netrvá déle než pár vteřin, neboť je neustále vyrušován okolním světem. Právě ve chvíli, kdy má vše srovnané a v kávě je přesně odměřené množství mléka, negativně zaujme jeho pozornost nepříjemný zápach.

2.1.4 Coffee&Cigarettes

Právě aktér této kapitoly je narušitelem rituálu neurotického muže. Na scénu totiž přichází opravdový podivín. Muž, který má rád vůni cigaret víc, než cokoliv jiného a do jejího dýmu je doslova oděn. Doslova. Po celou dobu trvání jeho krátkého příběhu, nevidíme z toho muže více než jeho končetiny. Vše ostatní je pohlceno do šedého mraku, který se s ním pohybuje jako jeho neoddělitelná součást. V podstatě je jeho rituál z jeho pohledu docela obyčejný. Prochází kavárnou kolem neurotika, na věšák si odloží si klobouk a zasedne ke svému oblíbenému stolu. Tam si v klidu vychutná kávu, přitom vykouří par desítek cigaret a tím vše končí. Z pohledu diváka je situace mnohem více zajímavá, protože může sledovat reakce okolí. Prochází kavárnou, kde díky hustému dýmu způsobí neurotickému

člověku astmatický i psychický šok, na věšák pokládá klobouk, o kterém by nikdo neřekl, že jej vůbec měl. Následně usedá ke stolu, dým se kolem něj neustále vznáší. Tento muž je v kavárně nejspíš častým návštěvníkem, protože číšník je na jeho cigaretovou atmosféru značně vybaven. Přichází s kávou, ale ještě než ji položí před muže, nasadí si ladným pohybem ruky roušku. Přemýšlela jsem, že mnohem údernější by v tomto případě byla plynová maska, ale nakonec jsem od této varianty upustila. Jelikož číšník je zosobněním etikety, musí ctít zákazníka. Rouška tedy není urážlivým prvkem. Naopak, stává se součástí servírování, podobně jako například ubrousek u míchaných nápojů. Navíc jsem chtěla udržet jemnost humoru, který provází celý film a nelámat vtipné situace na sílu do extrému.

2.1.5 Coffee, now!

Postava, která se objevuje v tomto příběhu, je nejspíš nejpodivnější z celého filmu. Z ničeho nic se najednou objeví v kavárně muž a zasedne k prvnímu volnému stolu. Nervózně si poklepává nohou, v koutku úst mu visí zapálená cigareta. Když přichází číšník s nachystanými čtyřmi espressy a čtyřmi panákovými skleničkami, je jasné, že následující rituál nepatří mezi ty obyčejné. Muž vypije kávy během pár vteřin, to samé udělá i se čtyřmi panáky. Dávka stimulující kávy je přemožena alkoholem a muž v okamžiku usne na stole. V průběhu dalšího příběhu s názvem *Irish Coffee* se zase probudí a jak rychle se v kavárně objevil, tak rychle zase odejde.

Každá věc v příliš velkém množství vždy škodí a jinak tomu není ani u kávy. Velká dávka kofeinu denně může způsobit, že se nám dostaví stavy úzkosti, třes rukou, nespavost a jiné nepříjemné příznaky. Ovšem v této fázi už vzniká i závislost na kávě, proto si ji nemůžeme odpustit. Mohu vycházet i z příkladu, který se stal mé kamarádce, bývalé spolubydlící. Zásadně nepila kávu a pivo. Jednoho dne svou zásadu porušila a objednala si espresso. Třicet mililitrů se však vypije docela rychle, takže si objednala druhé. Potom třetí. Dodnes si pamatuji, jak jsme se jí marně snažily pomoci, ale nevěděly jsme jak. Ležela na posteli, třásla se a čekala, až z ní kofein vyprchá. Tu noc se opravdu moc nevyspala, ale kávu pije od té doby pravidelně. I zásadu s nepitím piva už dávno porušila, ale o tom se zde raději zmiňovat nebudu.

2.1.6 My cup of “coffee“

Předposlední povídka se věnuje irské kávě. Velmi stručně se jedná o překapávanou kávu s irskou whiskey. Aktér příběhu ji má však rád po svém, proto první nabízený šálek s ne-

chutí vyplivne. Rozčilením udeří pěstí do stolu, až hrníček vyletí do vzduchu, kde ho bravurně zachytí číšníkova ruka (v tomto momentu se probouzí muž z předešlého příběhu a odchází z kavárny). Vrchní tedy přinese láhev s whiskey, aby si zákazník sám mohl určit míru. Když je sklenice téměř plná alkoholu, dovoluje spokojený host vrchnímu přilít do whiskey malé množství kávy.

V tomto momentu vchází na scénu žena. Dokonalá femme fatale. Prochází kolem obou mužů a nevěnuje jim ani pohled. Zato oni jí ano. Zasněně pozorují její ladnou chůzi, pohyby boků v těsných šatech a plavé vlasy spadající na holá záda. Když konečně vyjde ze záběru, ještě značnou chvíli oba muži zůstávají ve stejné poloze, doslova omráčeni. Čekání přeruší až vrchní, který se napije na kuráž z láhve whiskey, nechá ji společně s kávou zákazníkovi na stole a odhodlaně vyrazí za ženou. Osamocený Ir se za nimi ještě chvíli dívá. Když si uvědomí, že mu na stole zůstala celá láhev alkoholu, velmi rád se sám obslouží.

2.1.7 Last coffee

Posledního příběhu se opět ujímá postava číšníka. Zamyká kavárnu a tím pomyslně i celý film. Jeho image vrchního se změnila, oblečení už neznamena bílou košili, šedé kalhoty a zástěru, ale pohodlný vycházkový oblek. Chvíli si vychutnává pocit dobře odvedené práce a pouze vnímá večerní příjemnou atmosféru. Na hlavě má opět šálek s kávou. Ten už ale pro dnešek odkládá, naposledy se napije a na hlavu nasazuje opravdový klobouk. S šálkem odkládá i svou podobu číšníka a stává se jedním z nás, obyčejným člověkem z davu. Rozloučí se s divákem a odchází domů svou typickou chůzí. Díky ní v něm můžeme stále vidět číšníka. Stejně jako na začátku filmu následuje jízda po ulici, která je již klidná a potměšlá. Sem tam můžeme zahlédnout rozsvícenou lampu nebo okno, postupně se obraz zatmívá a přechází plynule do titulků.

2.2 Práce s žánrem

Žánr pracuje se zobecněním společných rysů vycházejících z celé řady děl. Postupným vývojem vznikla jakási dohoda mezi tvůrcem a divákem o používání a chápání těchto rysů. Autor tedy počítá s tím, že při použití určitého prvku ve filmu vyvolá v divákovi požadovanou reakci. S tímto faktem by měl počítat každý tvůrce a určit si, jakým směrem svou práci hodlá ubírat.

„Voli-li jeden a týž autor různé druhy přístupu ke stejnému tématu, znamená to, že chce pokaždé postihnout a vyjádřit jeho rozdílné aspekty. Žánr z tohoto hlediska slouží jako

jakýsi obal, do kterého je dílo zabaleno a divák už podle tohoto obalu může usuzovat, jaký asi bude charakter jeho obsahu.“ (Kubiček, 53)

Dále bych se ráda zaměřila na samotný pojem kavárna. O kávu se sice zajímám delší dobu, ale nikdy jsem se nevěnovala tomu, kdy a kde se vlastně tato místa zrodila. Měla jsem tu čest se zúčastnit degustace kávy, kterou provázela vynikající barista Pavel Kosta. Ještě před samotným degustováním nám však poskytl vyčerpávající výklad na téma historie kávy a kaváren.

2.2.1 Vývoj kavárenství

První kavárny se od těch dnešních nesrovnatelně lišily a snad bychom je tenkrát ani kavárnami nenazvali. Za jejich vznik můžeme děkovat především islámskému náboženství. Právě zde, v oblasti Blízkého východu, vznikaly prostory nazývané „kaveh kanes“. (Font, č.133, 22) Tehdy však sloužily k náboženským účelům a navštěvovat je směli pouze muži. Postupem času a přirozeným vývojem se zde kromě debat o náboženství začalo diskutovat o politice, společenském dění, kultuře. Trávený čas se zpříjemňoval deskovými hrami a vše bylo podtrženo popíjením kávových nápojů. Kavárny ztratily svou náboženskou povinnost a vytvořily zcela novou kapitolu životního stylu.

Do Evropy se kavárny dostaly díky benátským kupcům. Právě v Benátkách se kavárenská tradice rozmohla snad nejvíc. Důkazem toho je i nejstarší evropská kavárna *Caffè Florian*, která byla založena na náměstí sv. Marka už roku 1720. (Font, č.61, 30) Do poloviny 18. století bylo pouze v Benátkách kaváren přes úctyhodných dvě stě. A rozrůstaly se stále hlouběji do Evropy. V této době už je kult kavárenství značně zajetým pojmem, i když mnoho panovníků různých zemí bylo zpočátku na pochybách a snažili se nekontrolovatelnému rozmachu těchto podniků zabránit. Například ve Vídni, městě, které dalo název konkrétnímu kávovému nápoji, byl tento druh živnosti za dob Marie Terezie značně potlačen.



Obr.11 Caffè Florian

Nebylo se čemu divit. Kavárny se staly zásadním centrem společenského dění. Scházeli se v nich lidé z různých okruhů, debatovalo se o politice, kultuře, umění, všem, co se té doby týkalo. Kavárenské prostředí bylo ideální pro pravidelné scházení skupin lidí a tímto se zásadně se dotklo umění. Z historie můžeme jmenovat třeba pražskou kavárnu *Union*, která se stala útočištěm pozdější skupiny *Osmá*. V Curychu se o pár let později položily základy dadaismu, tentokrát se umělci scházeli v tamním *Kabaretu Voltaire*. V kavárnách vznikaly nejen nové umělecké směry, skupiny umělců nebo hudební žánry, ale také se samozřejmě jednalo o kulturní záležitost, podobně jako divadlo nebo biograf. Právě v roce 1895 měla kavárna co do činění s filmem, když v prostorách pařížské *Grand Café* proběhlo první promítání filmu bratrů Lumi rů. Prostory podniků vždy inspirovaly umělce všech oborů k tvorbě, ať už nezaměnitelnou atmosférou nebo samotnou krásou interiérů, které byly a jsou často velmi luxusní.

Touto stručnou rekapitulací historie se chci dostat hlouběji k tomu, jakým žánrem je vlastně samotná kavárna. Jiné podniky dýchají naprosto jinou atmosférou, jejich rytmus dne je odlišný od rozvolněného plynutí času, který zažijete pouze v kavárně. S tím souvisí i druh zákazníků, kteří je navštěvují. Je to v podstatě má cílová skupina. *Coffee Time* je film právě pro ten druh diváků, který nejspíš sám prostředí kaváren vyhledává, protože se v jednotlivých příbězích mohou najít, prostředí je jim blízké. Věřím ale, že si své diváky najde i mimo návštěvníky kaváren.

„Obyčejný rozhovor s citlivým člověkem nám může odhalit jeho duševní svět, záliby, vášně, názory a s pomocí zámlk, váhání a přerěknutí i pocity a fakty, jež si náš spolubesedník neuvědomil nebo se je před námi snažil skrýt. Výměna názorů mezi tvůrcem filmového díla a jeho publikem, ke které dochází v kině, musí mít t  ž význam.“ (Pla ewski, 12)

Pokud bych měla definovat žánr, jakým je má bakalářská práce, nejbliže je určitě slovo komedie. Od dob antiky, kdy se formují první žánry, se komedie přirozeně rozrostla na celou řadu subžánrů jako groteska, tragikomedie, černá komedie, atd. Proto bych svou práci nenazývala přímo čistou komedií, nejlépe by to asi popisovalo spojení povídková intelektuální komedie. Protože humor je v určitých situacích velmi jemný, rozhodně se nejedná o crazy komedii, při kterých by se divák nepřestal smát. V určitých příbězích se snad o humoru ani mluvit nedá, jsou to spíše neobvyklé úsměvné situace. Jako příklad mohu zmínit příběh o člověku ponořeném do cigaretového dýmu, kde jde jednoduše o to, že i takovýto druh lidí může vůbec existovat. Stejně je tomu u povídky *Coffee, now!*, kde není humorným vyvrcholením to, že do sebe člověk během pár vteřin dostane poměrně

velké množství kávy a alkoholu, ale spíše to, že se po chvíli probudí z bezvědomí a odejde z kavárny, jako by se nic nestalo.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

3 VÝTVARNÁ STRÁNKA

Film je pro mě obrovské množství detailů, které tvoří jakýsi samorost, který žije vlastním životem. Pokud má fungovat a držet pevně pohromadě, měl by k divákovi hovořit jasným a srozumitelným jazykem. Tím jazykem je z obrovské části vizuální stránka. Je to v podstatě to první, co na nás fyzicky působí, když pomíneme zvuk, který je samozřejmě také obrovským stimulantem na diváka.

Kresba, podobně jako psané písmo, vychází automaticky z našeho rukopisu. Jakkoliv se ji násilně snažíme pozměnit, vždy v sobě podvědomě otiskne kus z jejího autora. Výtvarnou stránku jsem vytvářela na základě skic, které vznikaly přímo v kavárnách. Následným překreslováním a postupným stylizováním vznikaly charaktery, které mají vždy podobné anatomické znaky. V potaz jsem také brala to, aby se výsledné postavy daly pokud možno snadno animovat. Prostředí kavárny i exteriéry jsem přizpůsobila stylu kresby postav. To znamená podobnou techniku, barevnost i tloušťku linek a podobně. Chtěla jsem se vyhnout tomu, aby se tyto dvě roviny výtvarně vzájemně bily, proto jsem se o nich snažila uvažovat zároveň a brát je jako jeden celek. S tím souvisí i výtvarné pojetí titulků, které jsem tvořila ručně psaným písmem. Chtěla jsem tím udržet kresbu živou po celou dobu trvání filmu.



Obr. 12 a 13 Prvotní skicy k filmu

Protože jsem se rozhodla vyrábět film pomocí počítačové kreslené animace, kresby jsou tvořené nástroji v programu TVPaint. Záměrně jsem se ale chtěla vyhnout strnulému grafickému vektorovému vzhledu, kombinovala jsem tedy počítačové nástroje s naskenovaným malovaným pozadím. Tím jsem dosáhla živé struktury, přes kterou jsem následně kladla v programu další vrstvy s mírně posunutou opacitou, aby byl pocit ručně malovaného pozadí stále přítomný. Další oživením od umělé grafiky jsem zvolila kresbu detailů pomocí linky. Ta totiž z mé práce postupně vymizela, objevuje se pouze v částech

obličejů, vlasů a drobných rekvizit. Kombinace plochy a linky působí živě, výsledný obraz dýchá a není ztěžklý plochami barev.

3.1 Stylizace

3.2 Postavy

Všechny postavy ve filmu jsou stylizované jednotným způsobem, aby nevznikaly zbytečné nesrovnalosti ve čtení příběhu. Anatomie těla je vždy mírně posunutá od té, která by se eventuálně mohla vyskytovat u živého člověka. Pokud má být tedy postava štíhlá, je štíhlá extrémně. Stejně je tomu u robustních postav, jejichž tvary jsou také nadsazené. Společným znakem jsou také úzké končetiny a malé dlaně a chodidla. Tento fakt беру navíc jako velkou výhodu při animování, protože úzké nohy se při pohybování daleko snadněji ovládají, stejně je tomu i rukou. Malé dlaně přispívají na čitelnosti jemných pohybů při pití kávy a šálek se v nich opticky neztratí. Většina postav, kromě číšníka, má také viditelně větší hlavu.

Samotnou postavu číšníka jsem chtěla výrazně odlišit od zákazníků, aby bylo na první pohled zřejmé, že číšník je pouze jeden. Proto je výrazně vyšší a hubenější než všechny ostatní postavy, má typický úzký černý knírek, uhlazený účes a dlouhou šedou baristickou zástěru. S jeho vysokou figurou jsem měla občas problém s umístěním do formátu, abych jej nijak nedeformovala a zároveň zachovala jeho charakteristický styl chůze.

3.3 Prostředí

Veškeré interiéry kavárny jsem tvořila stejným postupem kvůli zachování pocitu, že se děj odehrává na jednom místě. Základním kamenem každého pozadí byl podklad z ručně malovaného šedého papíru. Na ten jsem posléze v počítači pokládala další vrstvy, které dotvářely tapetu na stěnách, podlahu a ve finále rekvizity a dekorace. Každá jednotlivá část pozadí se vyskytovala ve své vrstvě. Snadněji jsem potom mohla dosáhnout pocitu prostoru a pracovat s hloubkou obrazu v následné postprodukci. Exteriér jsem řešila podobným způsobem. Použila jsem opět malovaný podklad, ořezala jej do potřebného tvaru a do dalších vrstev kreslila domy, stromy a ostatní části ulice. I v práci s pozadím jsem postupovala podobně jako u postav s kombinací plochy a linky. Využila jsem toho jednak k definování tvarů, například u oken, hran domů a nábytku, také jako oživení příliš velkých ploch nebo jednoduše u drobných detailů. Co se stylizace týče, prostředí není nijak deformované.

Rozhodla jsem se neutíkat před správnou perspektivou nadsazeným kroucením a spíše jsem se její zákony snažila respektovat.



Obr. 14, 15 a 16 Výtvarný vývoj zpracování pozadí

3.4 Barevnost

O barevnosti jsem měla jasnou představu. Chtěla jsem celý film směřovat pouze do barvy kávy. Tedy různých hnědých a okrových odstínů a definovat výsledný obraz bílou linkou. Použila jsem tedy jako podklad naskenovaný balicí papír. Ten navíc působil příjemně svoji strukturou. Výsledek ve spojení s kresbou ale neodpovídal mým představám, protože jsem chtěla dosáhnout větší hloubky prostoru. Začala jsem tedy pracovat s barevnými plochami v odstínech žluté, zelené a hnědé. Ani tento postup jsem nakonec nepoužila, protože obraz pod nánosem sytých tónů neuvěřitelně ztěžkl. Práce s plochou mi ale vyhovovala, začala jsem tedy zkoušet různé kombinace plochy a linky. Finální barevnost vznikala vlastně náhodným překrýváním barevných ploch, u kterých jsem pouze snížila opacitu. Pod těmito plochami stále dýchala struktura štetce, a to vytvořilo příjemné napětí mezi klasickou ruční technikou a počítačovou stopou.

3.5 Titulky

S titulky jsem pracovala už od začátku produkce. Je to část filmu, které by se rozhodně neměla podcenit, protože už v této chvíli film začíná. Titulky jsem chtěla výtvarně podobné celkovému vizuálnímu stylu filmu. Jedná se o ručně psané patkové písmo, ve kterém je zřejmá inspirace retro cedulkami, které se v kavárnách často objevují. Úvodní titulky a nadpisy v těch závěrečných jsou psané tímto způsobem, jednotlivá jména jsou pak psaná jednoduchým groteskovým písmem, volila jsem i menší velikost. Písmo jsem měla v úmyslu situovat do středu obrazu na malovaném pozadí, které jsem používala i při tvorbě prostředí ve filmu. Využila jsem však jízdy ulicí v úvodu filmu a titulky zasadila přímo do ní. Tímto spojením jsem ušetřila spoustu času a zároveň záběr není pouze zdoluhavým seznámením s prostředím. Titulky jízdu hravě oživují, divák čeká, kde se objeví další sdě-

lující informace a tím je od začátku nastaven tak, aby sledoval podrobněji, co se odehrává v obraze.

Pro závěrečné titulky jsem volila jiný způsob. Poslední záběr je sice stejný jako ten úvodní, ale z důvodu délky titulků jsem se jim rozhodla nechat vlastní prostor. Obraz se tedy postupně zatemní do černé barvy a na ní následuje plynulou jízdou titulková listina.

Písmo je bílé a na tomto pozadí krásně vynikne. Pro černý podklad jsem rozhodla i z toho důvodu, že při prolínání z filmu je přirozenější přechod do tmavšího prostředí, protože konečný záběr se odehrává v podvečer.

4 POSTUP VÝROBY

4.1 Animace

Nejdelší a nejnáročnější část práce nastala právě ve chvíli po dokončení veškerých literárních a výtvarných příprav a animatiku. Je to výroba filmu. Ocitla jsem se před velkým úkolem, ke kterému jsem se malými krůčky přibližovala celé předešlé měsíce. Přenést však do reality to, co se odehrává napsané ve scénáři, není jednoduchá věc. Nevěděla jsem jak a kde začít, aby byla práce co nejefektivnější. Ještě před tím, než jsem tedy vzala pero do ruky, vypracovala jsem si časový rozvrh na následující měsíce. Nejprve jsem si určila den, kdy chci mít film hotový. Od tohoto dne jsem se vracela časem zpět a značila si dny, kdy je potřeba zvučit a stříhat. Nechávala jsem si velké časové rezervy, aby byla jistota, že se vše podaří stihnout. Poznamenala jsem si také dny, kdy jsem věděla, že se práci věnovat nemohu. Vyšlý plán nebyl nijak utopický, snažila jsem se ho dodržovat a myslím, že mi zachránil spoustu stresových situací.

Animovat jsem se rozhodla v programu TVPaint Animation 9 Pro. Pracovala jsem v něm už dříve a nesmírně mi vyhovuje jak po technické, tak po ovládací stránce. Nabízí také velké množství kreslicích stop, u kterých se nám otevírá možnost nastavit nespočet vlastností. Pokud se s tímto nastavením dobře seznámíme, linka nemusí působit jako základní nástroj z nabídky, ale dokáže vyvolat pocit malby nebo kresby uhlem.

Při výrobě mého filmu jsem primárně využívala nástroj zvaný filled stroke, neboli vyplněná linka. Jedná se o to, že linka se po přerušení tahu pera automaticky vyplní zvolenou barvou a vznikne barevná plocha. Díky tomu mizí zdlouhavá a náročná mezifáze kolorování. Po vytvarování základního tvaru těla jsem navazovala dalšími jeho částmi a následně dokreslovala celou postavu linkou. Záhyby na šatech jsem formovala opět pomocí nástroje vyplněná linka. Tím jsem také vytvářela základní anatomii obličeje a případné stíny. U drobných detailů jako oči, ústa a také vlasy jsem použila klasickou linku s nejmenší možnou velikostí.

Přímou animaci jsem vytvářela většinou nejdříve jen pomocí vyplněné linky. Tento způsob mi umožnil v docela krátkém čase kontrolovat plynulost pohybu. Pokud jsem byla s výsledkem spokojená, nastala část dokreslování detailů a definování tvaru těla frame po frame.

Pracovala jsem ve vrstvách, takže každá postava i rekvizita byla oddělena zvlášť. Vyvarovala jsem se tím například nechtěných chyb při výdržích, kdy je postava statická, ale kouř z její cigarety je neustále v pohybu.

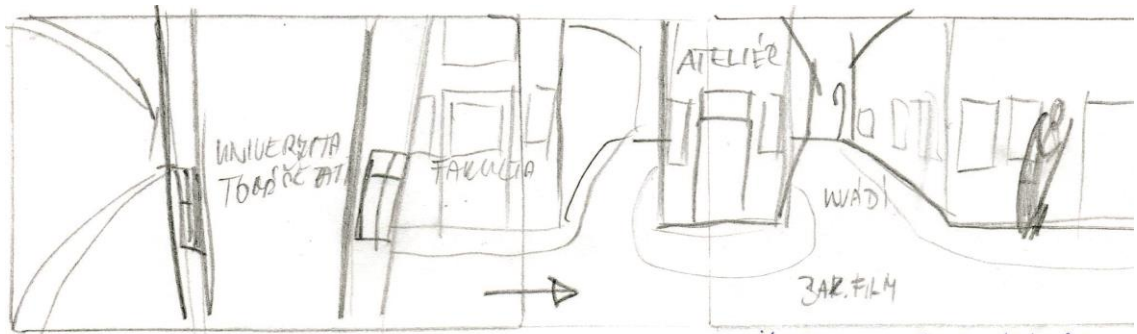
4.2 Postprodukce

Po dokončení záběru v TVPaintu, jsem exportovala jednotlivé vrstvy jako sekvence obrázků ve formátu png. U každé vrstvy jsem odstranila pozadí, aby nedošlo k nechtěnému překrývání některých částí. Takto připravené sekvence jsem následně zpracovávala v programu od Adobe, a to After Effects CS5. Do kompozice o velikosti 1280x720 pixelů jsem importovala sekvence z jednotlivých vrstev, a skládala je do požadovaného pořadí. Pozadí tedy tvořilo základ obrazu. V případě, že se v záběru objevilo například okno nebo jiný pruhled do dalšího prostoru, byla vrstva s tímto exteriérem ještě pod tou s pozadím. Na něj jsem vrstvila sekvence obsahující animaci postav a rekvizit. V prvním plánu se pak vyskytovaly kulisy, které dotvářely celý prostor kavárny. Takto připravený záběr by mohl již fungovat sám o sobě, ale v tom případě by se ztrácel význam rozdělení do vrstev. Pro vytvoření pocitu hloubky prostoru jsem vrstvy, které se nacházely v prvním plánu, mírně rozostřila. To samé jsem provedla u těch, které byly situované dál od pomyslné kamery. Tím se prostor opticky zaměřil na zaostřené části obrazu, na který se má divák zaměřit. K dosažení rozostření jsem použila nástroje, který se vyskytuje pod oknem Effect, konkrétně Fast Blur. Z efektů, které tento program nabízí, jsem dále využila barevnou korekci k úpravě kontrastů a sytosti barev. Snažila jsem se však příliš nezasahovat do dané barevnosti, abych předešla rozhození jednoty prostoru, která je důležitou součástí filmu k vytvoření dojmu, že po sobě jdoucí záběry se odehrávají ve stejném prostředí. (Valušiak, 47)

Se stříhovou skladbou jsem se obrátila na MgA. Libora Nemeškala, který montáží dokázal příběhy ještě více propojit. Dojem plné kavárny je zřejmý z přebíhání vrchního od jednoho zákazníka ke druhému. Celý proces vyvrcholí rychlým sledem po sobě jdoucích detailů a polodetailů, které vyjadřují číšníkům stupňující se shon okolo obsluhy. Vše se pak postupně uklidňuje a ve finále přechází do jízdy ulic, kterou příběh končí.

O spolupráci se zvukovou skladbou jsem požádala o pomoc MgA. Pavla Hrudu, se kterým jsem spolupracovala již dříve. Měl na starost veškerý zvuk ve filmu, tedy ruchy, hudbu a atmosféry.

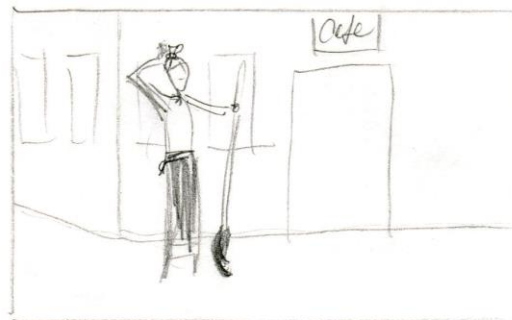
5 TECHNICKÝ SCÉNÁŘ



jízda po ulici, tikulky



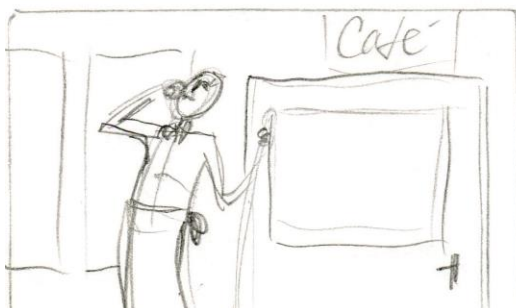
kastovní se ma čišni'roni



zameta', očes se mapije z salku



co ma' ma klone





do obrazu přichází pán



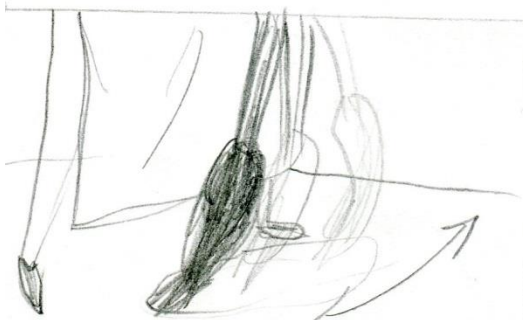
sdílá čimlíka nadhledu tím
kloboukem



čimlíka gesto opláči - s'olkem



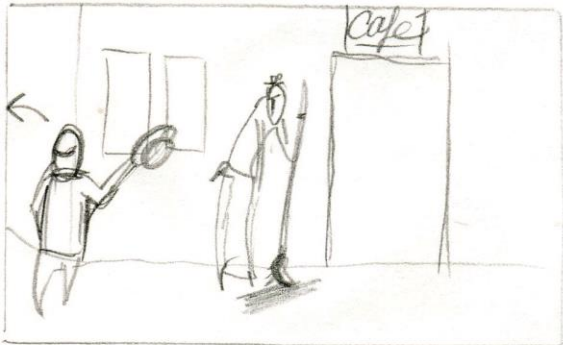
olíní se, proč je me zemi loží



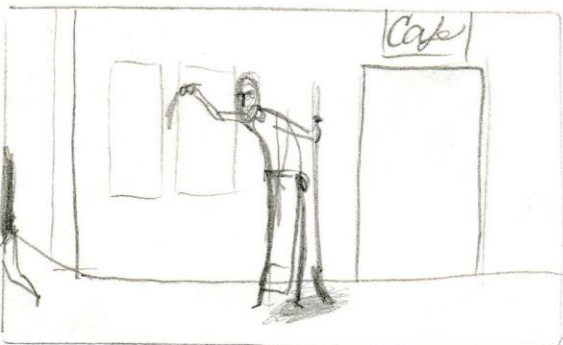
začnu ji odlnout smetákem



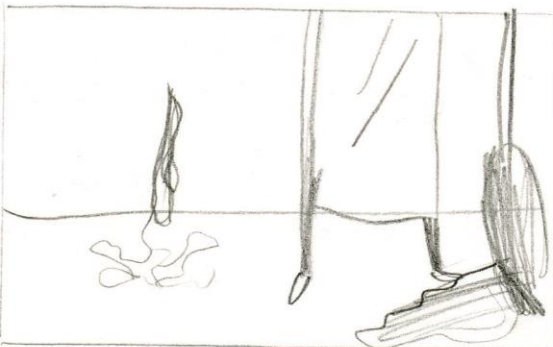
po chvíli se ale umaví



a to už do obzoru rohátní
další párn a opět ho
podrání šelkem blouckem



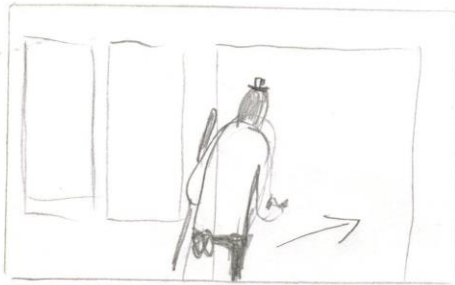
čímž gesto optáčí



další skromna



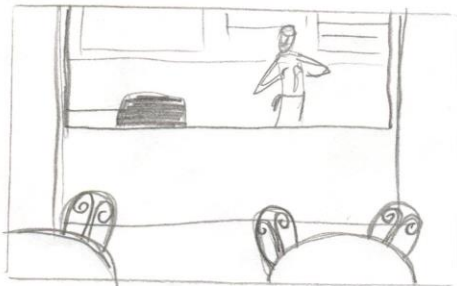
uvidom' si to



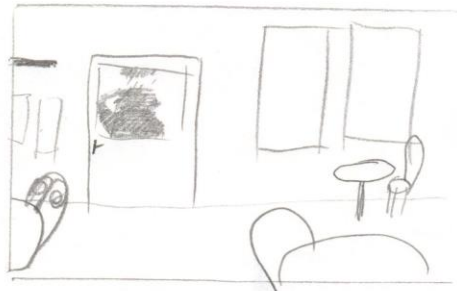
a raději odehází do kármny



objeví se nějaká Coffee time



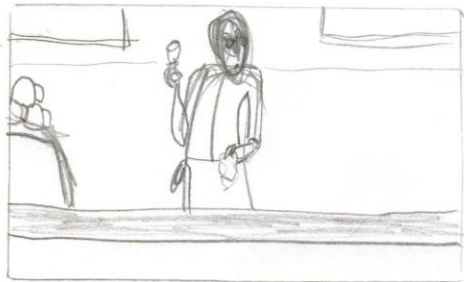
čímže čísl' plnění
- první nárazu - otočí se



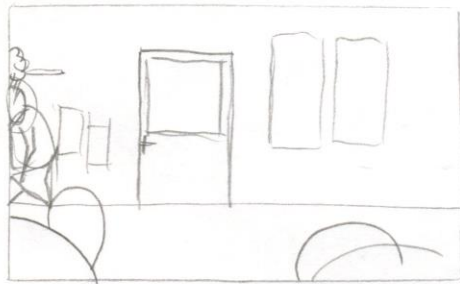
ka dřívější se mělo sbrát
ka baru



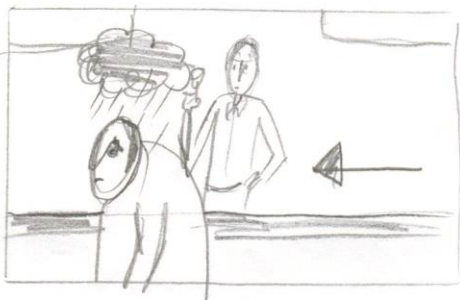
neházi domně - nad hloukou
má mral, který ma něj pší



Čímž možná kouká



můj jde směrem k fouku



procháze



a sedel si na stůl



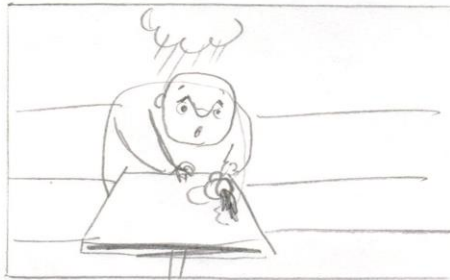
zapálil si, ale cigarety
mu rovně



odkazuje jí



činně mu domnese
kávu



ale on jí mělkomostí
rytije



trouzí se ma stůl



Přichází nervosní muž
a rychle si sedá ke stolu



končí a klape rukou

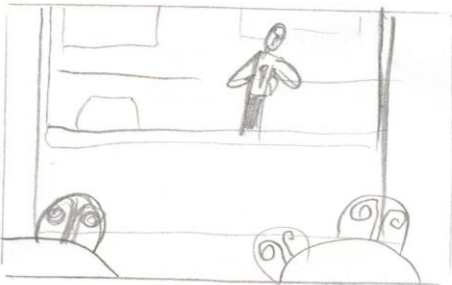
- čísmile před něj stani' mluví
kde a pomáhu



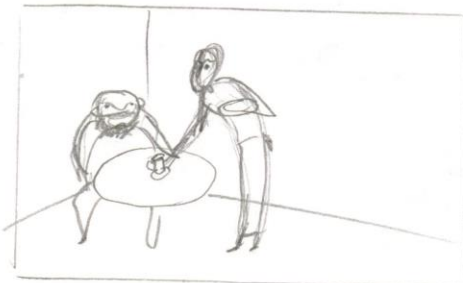
chvíli se na ně s chutí dírá



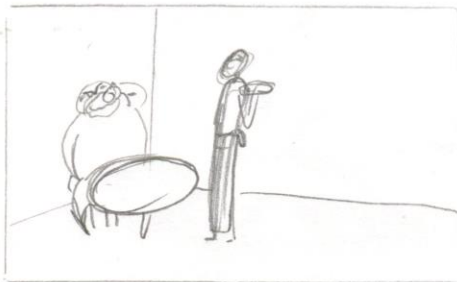
ale smáti se odolat



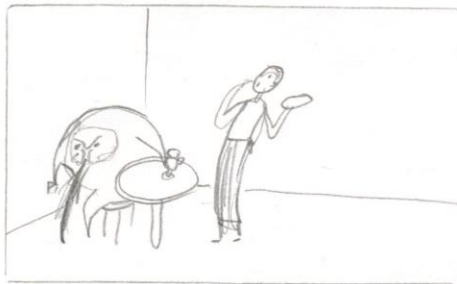
čísmile se opět mačí
k čistějším elementům



Dalšímu závažnějšímu
kódu



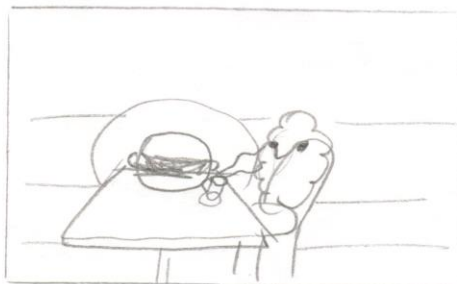
Neu se mapije



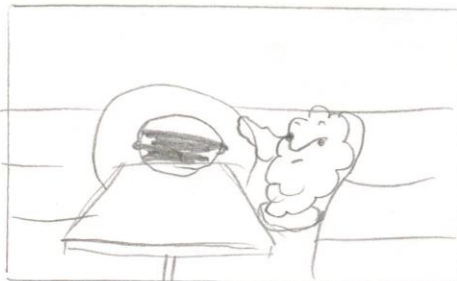
ale medukna' mu
- vyprobuje ji



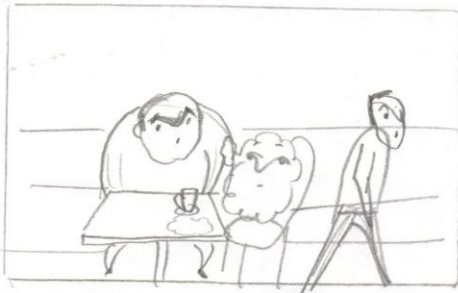
Mrak nad smolařem
proctoná přáct



sida' si le stolu a krochu
paktici' nepořá'dle



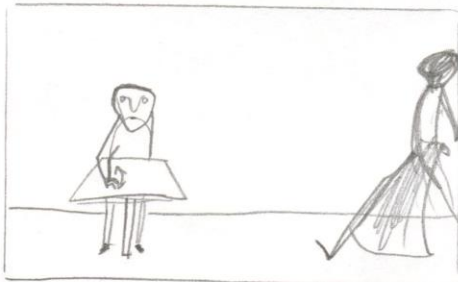
a začne muži mlíčovat



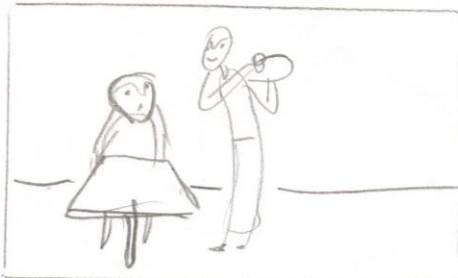
ten je náč, kolim procháze' dáti
kávesní. Zastaví se, vyběhne
kapesníč. ...



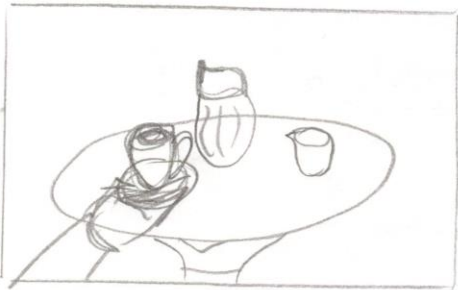
a mlíka' rozlitou kávou.

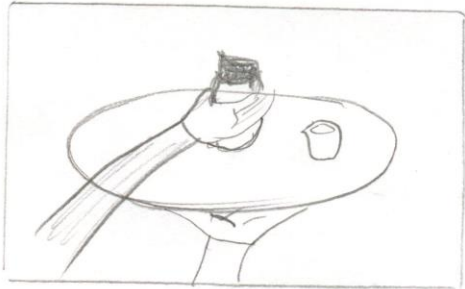
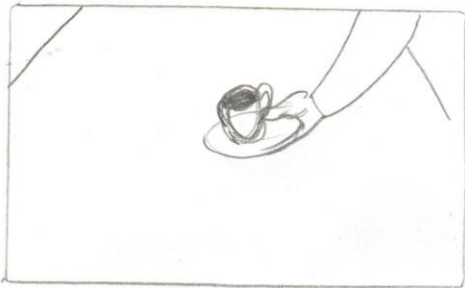


Potom dojde ke m'nu
stolu..

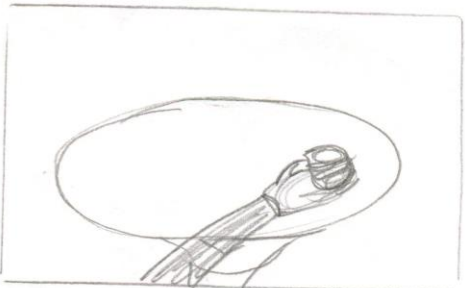
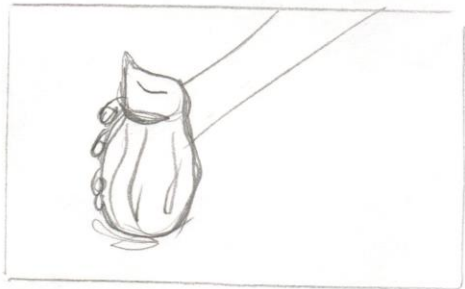


Či'omil' mu' m'nu kávou



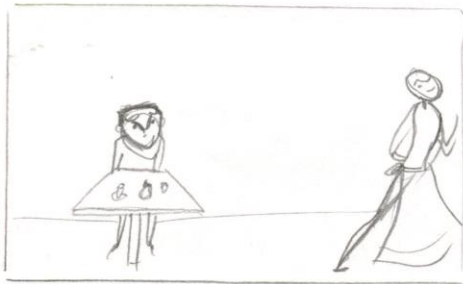


čajovník

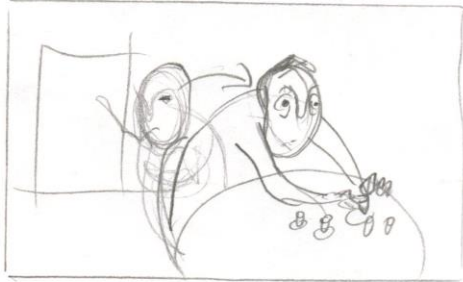


a mléko





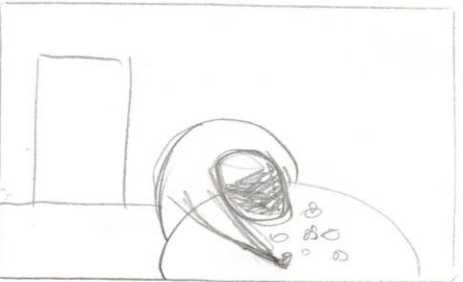
čímž odložím, ak máš
mápadá spoločení



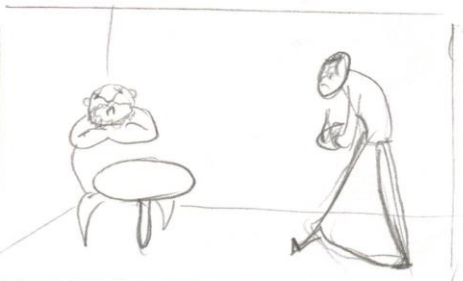
Vynovomý nákadníč do rde mužím
haci 4 kóky a 4 paušky



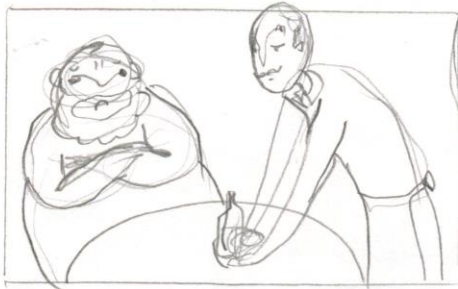
s posledním panáčkem



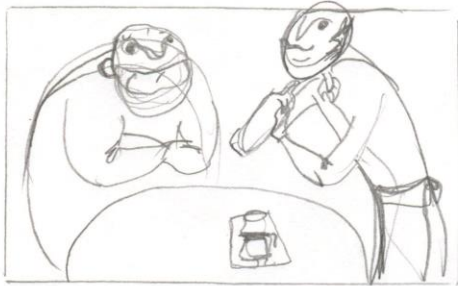
se khroutí na stůl



nespolečenské panáči čímž
má specialitu



položí šáček...



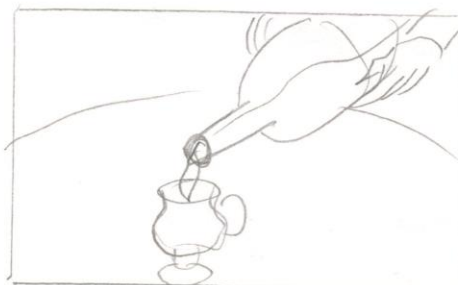
.. a ukládá mu šáček



.. muš je spokojený a tišinně
mu nabízí do sklepení



muš chce ale trochu víc



dolívaí



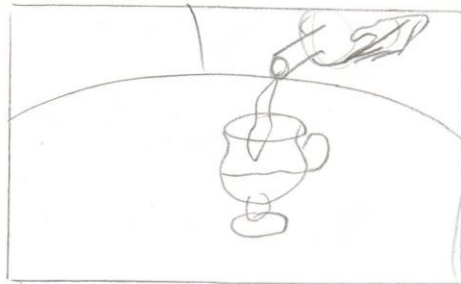
Kouknu na reklamačka, jestli má
je mě a psůček



Ken chce ale ještě trochu



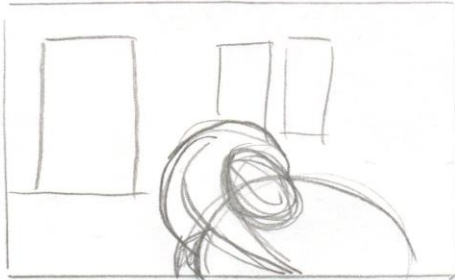
oboliva' k nose



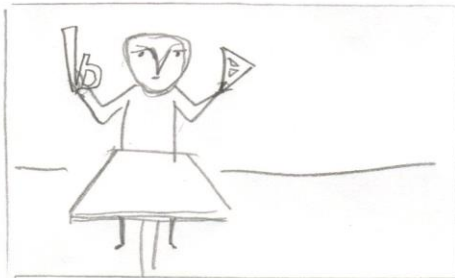
epet kouknu na reklamačka



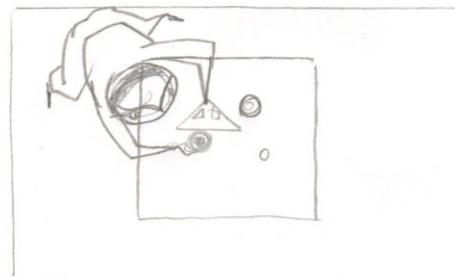
Len chce opět jísti nošku



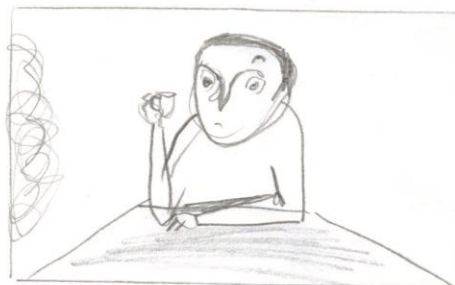
muž, který se po penáziích
shrotil na stůl, stále leží



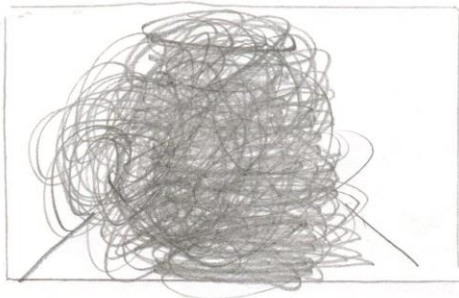
muž, který vypadal spokojeným
přesně...



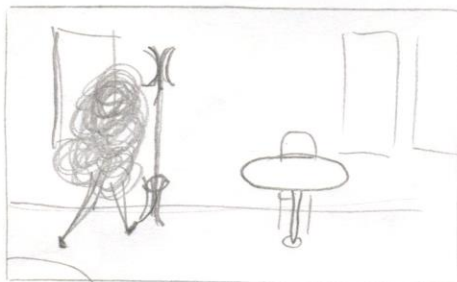
.. a začme říci na stole přerovnávat



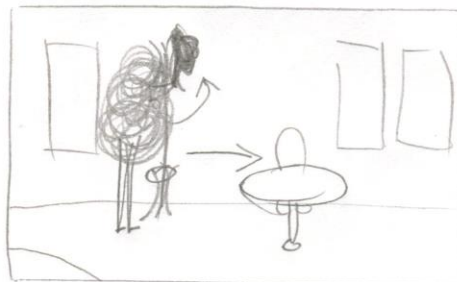
kdysi je vše, jak má být, neboť
mupřijemý kápach



projde kolem něj obrovský
člun



Trým si odhádla' kloutok



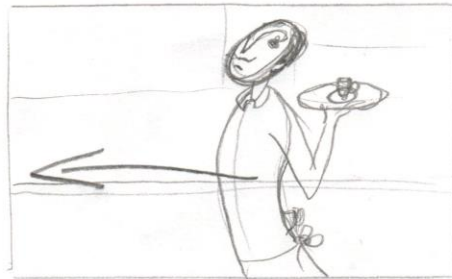
a sedla' si ke stolu



čísni' mu nose popelink
a čánu



čímž odobáží

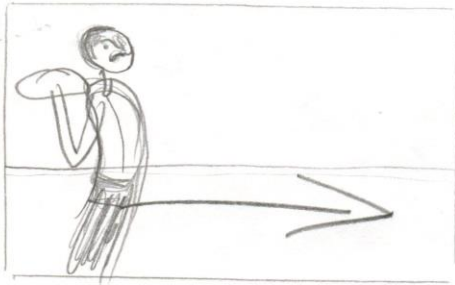


a rchitě křvá' po barásmu

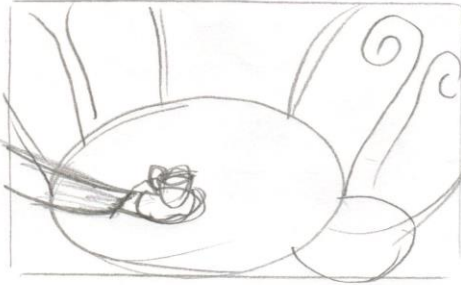


okolíra' a noslíha'

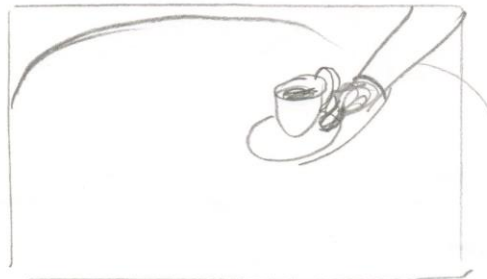
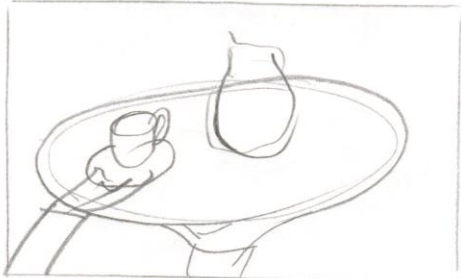
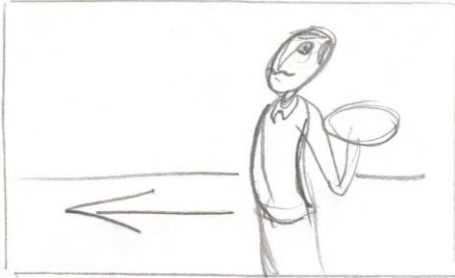


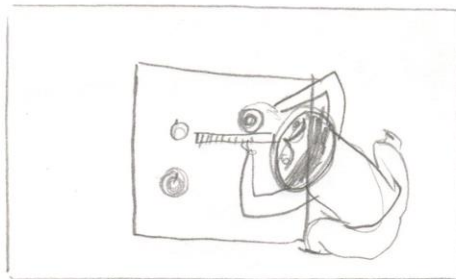
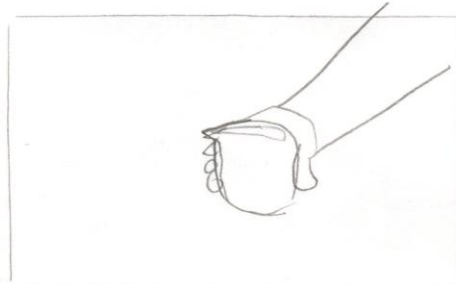
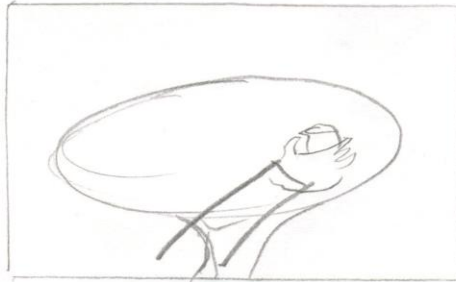
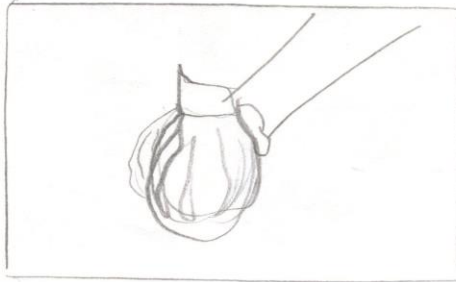
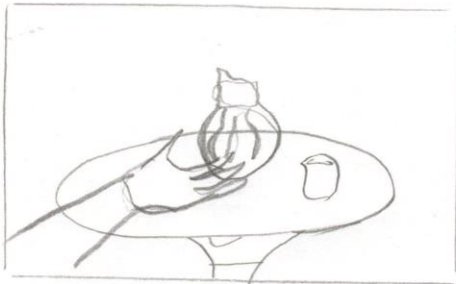


sem a tam

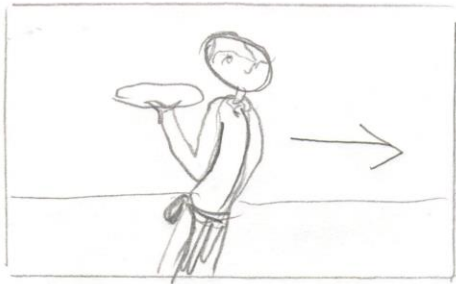


nosi šálky



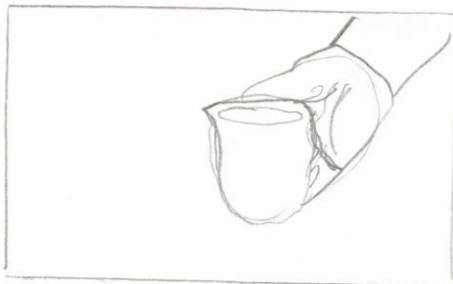
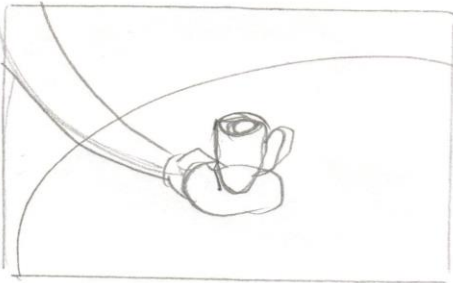
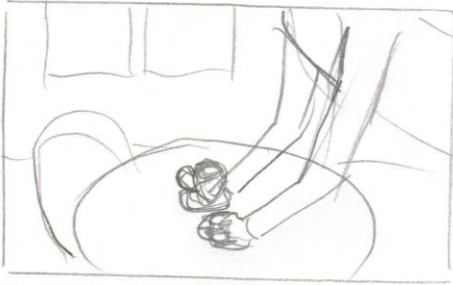
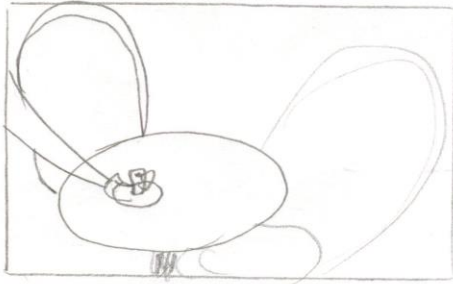


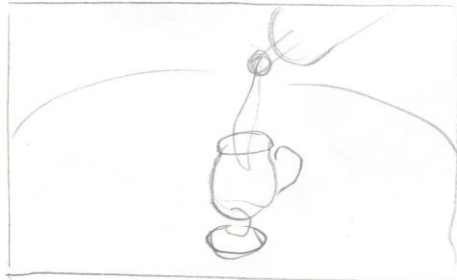
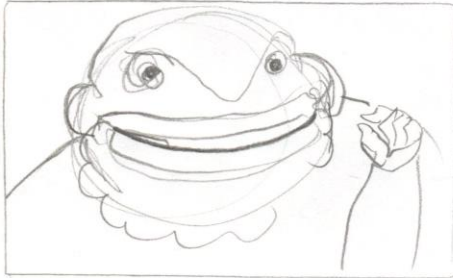
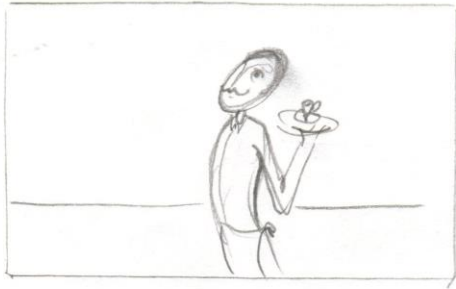
můž si ještě přiměřeně stít



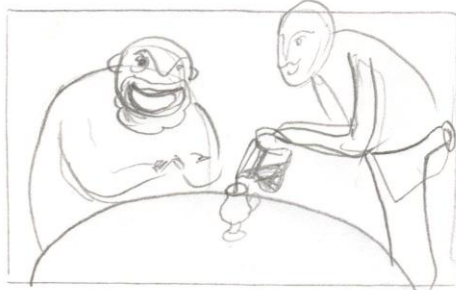
Číšník stále lita!

Stih je rychlý!

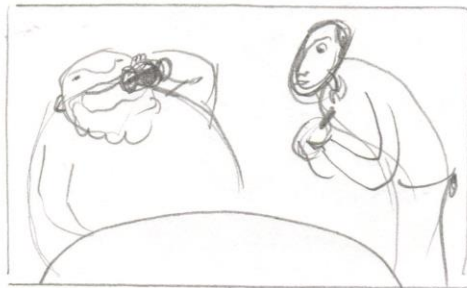




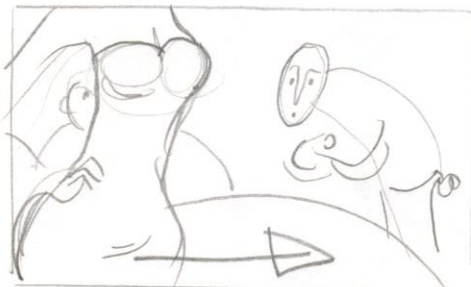
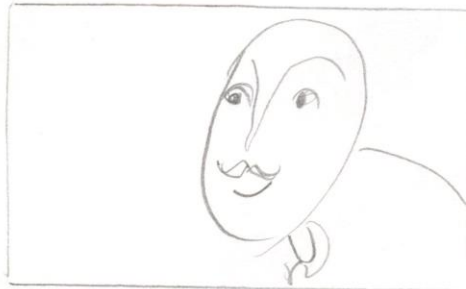
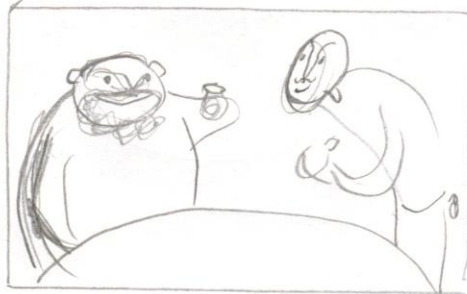
naposledy malije alkohol
do sklenice



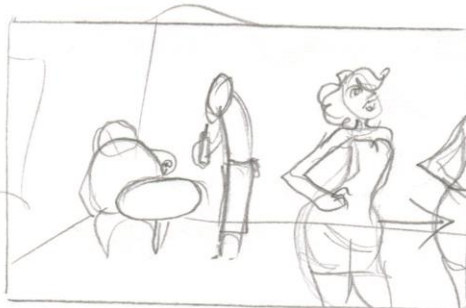
přidá kapku lámy



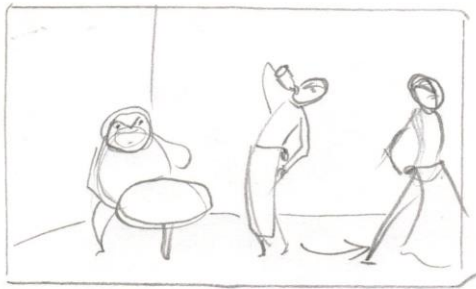
řádní se napije a je konečně
spokojený!



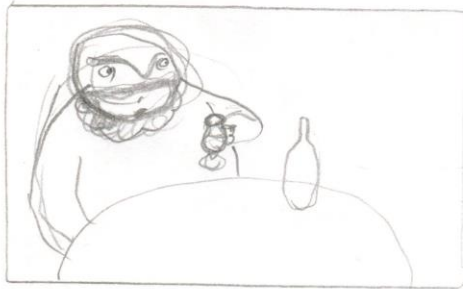
kdyp v tom do okam
něbáží žena



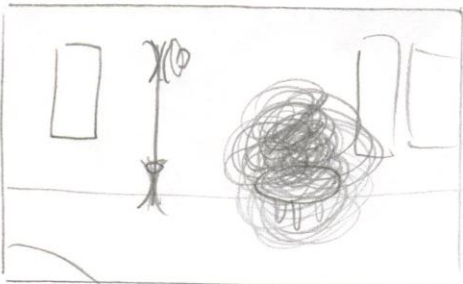
ota se za m' d'raji'



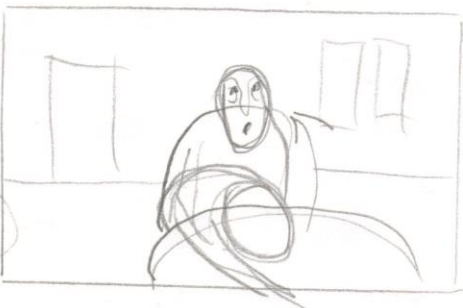
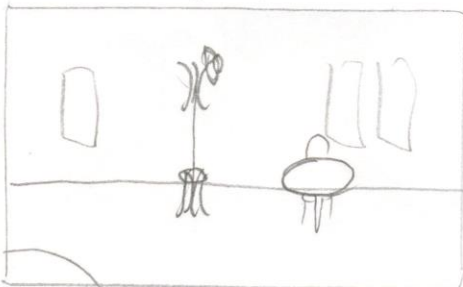
Člověk se napije a láme
a vydává se na p'í



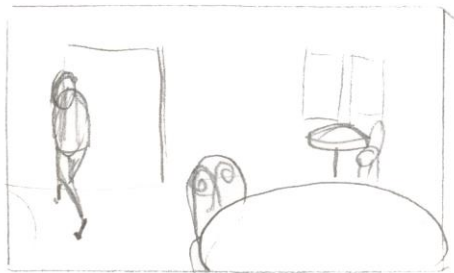
Zalození je p'íádá n' šoku
a p'áče se rozml'íket po l'ano'mě



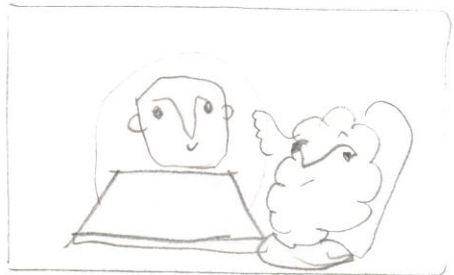
Kuř pohlezný do ofnu
se k m'ěho m'ie p'epař'í



Kuř, který padl na st'el, se zvedá
a pomalu se odebírá



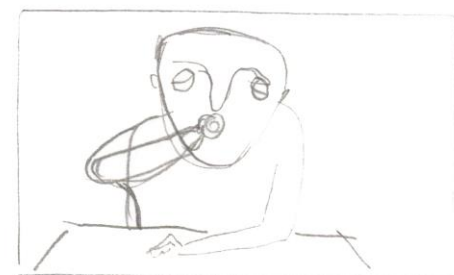
...kui se stále rozlučít!



Smolár má je taky v pohodě,
sedi u stolu s mračkem



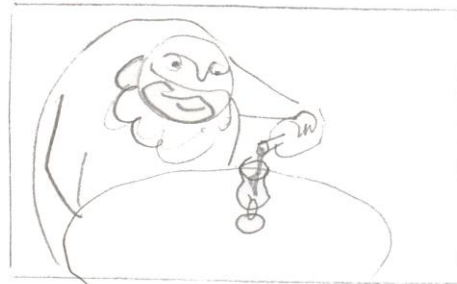
Zabavání, který vše může si do
každy díje mláčko...



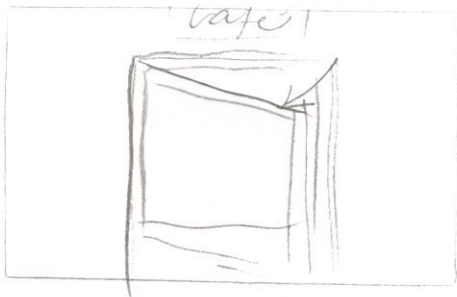
...a já je taky spokojej!



Spornuje láhev alkoholu



on sám se rád obslouží



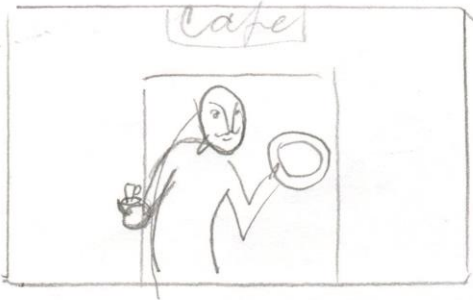
Exteriér před kavárnou



Číšník má na hlavě opět
čaple
- zavinil kavárnu



napodez se napije



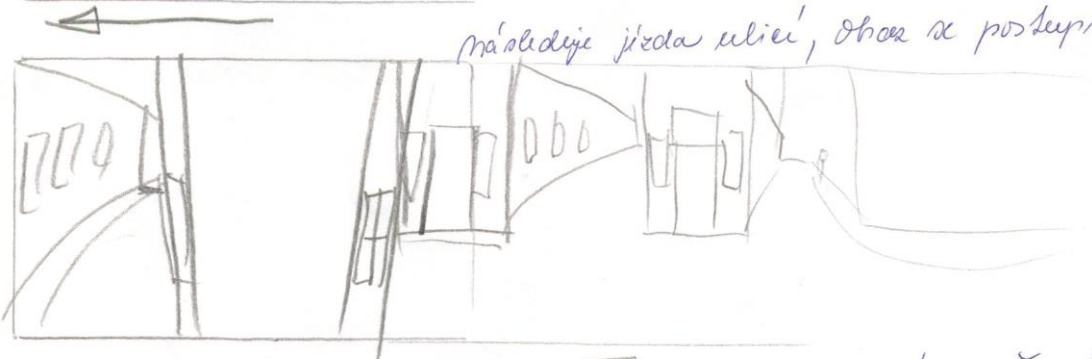
a pak si masaruje oparodony /
klobouk



odcházejí domů



na rohu řidi řánu a karáruy
- jde na sí



následuje jředa ulici, obca se postupně



pademmi do čemí
↓
křelky

ZÁVĚR

Toto byl příběh jednoho dne v kavárně. Aby tento jeden den mohl vzniknout, musela jsem obětovat obrovské množství času a sil. Jsem za to nesmírně ráda. Odměnou mi bylo posunutí v mé tvorbě, a to doufám k lepšímu. Kromě zkušenosti z oblasti výroby celého projektu, jsem se naučila další zásadní věci, kterých se mohu držet v mých budoucích projektech. Bakalářská práce pro mě také byla nesmírnou zkouškou sebekontroly, trpělivosti a práce s časem.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] KUBÍČEK, Jiří. *Úvod do estetiky animace*. 1. vydání. Praha: Akademie múzických umění v Praze, 2004. ISBN 80-7331-019-8.
- [2] PŁAŻEWSKI, Jerzy. *Filmová řeč*. 1. vyd. Překlad Zdeněk Smejkal. Praha: Orbis, 1967, Filmové publikace.
- [3] VESELÁ, Petra. *Kniha o kávě*. 1. vydání. Praha: Smart Press, 2011. ISBN 978-80-87049-34-1.
- [4] VALUŠIAK, Josef. *Základy střihové skladby*. 3. rozšířené vydání. Praha: AMU, 2005. ISBN 80-7331-039-2.
- [5] SLÍVA, Jiří. *Grand Café*. Praha: Slovart, 2008. ISBN 978-80-7391-182-9.
- [6] *Font*. Praha: Kafka Design, 2014, č. 133. ISSN 1211-4049.
- [7] *Font*. Praha: Kafka Design, 2002, č. 61. ISSN 1211-4049.
- [8] *Vesmír*. Praha: Vesmír, spol. r.o., 2007, č. 86. ISSN 1214-4029.
- [9] OSTERWOLD, Tilman. *Pop art*. Köln: Benedikt Taschen Verlag GmbH, 1999. ISBN 3-8228-7021-8.

SEZNAM OBRÁZKŮ

<i>Obr.1 Grafické listy Jiřího Slívy, zdroj: SLÍVA, Jiří. Grand Café. Praha: Slovart, 2008. ISBN 978-80-7391-182-9.....</i>	<i>12</i>
<i>Obr.2 Grafické listy Jiřího Slívy, zdroj: SLÍVA, Jiří. Grand Café. Praha: Slovart, 2008. ISBN 978-80-7391-182-9.....</i>	<i>12</i>
<i>Obr.3 Edward Hopper, zdroj: OSTERWOLD, Tilman. Pop art. Köln: Benedikt Taschen Verlag GmbH, 1999. ISBN 3-8228-7021-8.....</i>	<i>12</i>
<i>Obr.4 Záběr z filmu Kafe a cigára, zdroj: http://it.wikipedia.org/wiki/Coffee_and_Cigarettes_(film_2003).....</i>	<i>13</i>
<i>Obr.5 Záběr z filmu Kafe a cigára, zdroj: http://the-smoking-pen.blogspot.cz/.....</i>	<i>13</i>
<i>Obr.6 Záběr z filmu French roast, zdroj: http://making-of-french-roast.blogspot.cz/.....</i>	<i>14</i>
<i>Obr.7 Záběr z filmu Coffee time</i>	<i>14</i>
<i>Obr.8 Záběr z filmu Coffee time</i>	<i>16</i>
<i>Obr.9 Záběr z filmu Coffee time</i>	<i>16</i>
<i>Obr.10 Skica – Ranní káva.....</i>	<i>17</i>
<i>Obr.11 Caffé Florian, zdroj: http://www.in-venice.com/restaurant/caffe-florian/.....</i>	<i>22</i>
<i>Obr. 12 Skica k filmu.....</i>	<i>26</i>
<i>Obr. 13 Skica k filmu.....</i>	<i>26</i>
<i>Obr. 14 Výtvarný vývoj prostředí.....</i>	<i>28</i>
<i>Obr. 15 Výtvarný vývoj prostředí.....</i>	<i>28</i>
<i>Obr. 16 Výtvarný vývoj prostředí.....</i>	<i>28</i>

SEZNAM PŘÍLOH

VÝTVARNÉ NÁVRHY

CD ROM

PŘÍLOHA P I: VÝTVARNÉ NÁVRHY

